

ת"פ 74327/06/20 - מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 74327-06-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)
ת"פ 35286-10-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות
שלוחת רמלה
באמצעות ב"כ עוה"ד חן עמרני

המאשימה

נגד

פלוני (עציר)

באמצעות ב"כ עוה"ד דגנית משעלי

הנאשם

גזר-דין

א. כתבי-האישום:

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו **בשני כתבי-אישום**, כדלקמן:

במסגרת כתב-האישום נשוא ת"פ 74327-06-20, בשני אישומים ובהם עבירות של **תקיפה** לפי סעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז - 1977, **הפרת הוראה חוקית** לפי סעיף 287 (א) לחוק הנ"ל, **תקיפה הגורמת חבלה של ממש** לפי סעיף 380 לחוק הנ"ל **והפרעה לשוטר במילוי תפקידו** לפי סעיף 275 לחוק הנ"ל.

באישום הראשון, בתאריך 10.4.20, בעקבות ויכוח בין הנאשם לבין אמו, **הכה אותה הנאשם באמצעות ידו בידה הימנית**. האם התקשרה למשטרה, אשר הגיעה אל המקום. הנאשם סירב לפתוח את הדלת. לבסוף, פתח את הדלת, הוא נלקח לחקירה ושוחרר בהוראת קצין משטרה, שאחד מתנאי השחרור הינו הרחקה מן הבית. **בניגוד להוראה זו, בתאריך 11.4.20 הגיע אל הבית.**

באישום השני, בתאריך 10.3.20, בעקבות ויכוח בין הנאשם לבין אמו, **השליך הנאשם את הטלפון הנייד של האם לעברה, הטלפון פגע בפניה ונגרם לה דימום בשפתיה**. האם התקשרה למשטרת ישראל, אשר הגיעה אל המקום.

עמוד 1

הנאשם נמלט מן השוטרים ונעלם.

במסגרת כתב-האישום נשוא ת"פ 35286-10-20, בעבירה של פגיעה לפי סעיף 334 לחוק הנ"ל.

בתאריך 18.10.20 עת שהו הנאשם והמתלון במקום העבודה, התגלע ביניהם וויכוח, שבמהלכו התקרב הנאשם אל המתלון ובידו סכין יפנית אשר שימשה אותם לעבודתם, תפס את עורפו של המתלון, אחר שחרר אותו, **לאחר מכן אחז בשנית בצווארו וחתך אותו באמצעות הסכין בזרת יד שמאל**. עקב כך, נגרם למתלון חתך בזרת והוא נזקק לטיפול רפואי, שכלל תפרים וחבישה.

ב. מתחמי ענישה:

התכליות המוגנות אחר העבירות, שאותן ביצע הנאשם, הן השמירה על גופו, בטחונו וכבודו של אדם.

נוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע, כי מתחם הענישה ביחס לכל אחד מן האירועים האלימים נשוא כתב-האישום הראשון נע בין **מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל**, ואילו ביחס לאירוע נשוא כתב-האישום השני, לנסיבותיו, כפי שאתייחס אליו בהמשך, **הוא נע בין מספר חודשי מאסר בפועל עד 15 חודשי מאסר בפועל**.

ביחס לכתב-האישום השני, אפנה אל פסקי-הדין הבאים שאותם יש לאבחן לקולה או לחומרה:

רע"פ 489/21 **ישראל ביטאו נגד מדינת ישראל** (26.1.21):

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בכך שפצע את המתלון, **לאחר שהמתלון דחף אותו, הפילו ארצה, בתגובה אחז הנאשם בחפץ חד, התקדם לעבור ודקר אותו בבטנו פעמיים**. כתוצאה מכך נגרמו לו שני פצעי דקירה בבטנו, אחד בעומק 5 ס"מ. הנאשם **בעל 2 הרשעות קודמות. נמסר תסקיר הממליץ על ענישה שיקומית**, אשר מסר כי הנאשם ערך שינוי בחייו. בבית משפט השלום נקבע **מתחם שבין 8 - 20 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות** בבכרו את שיקולי השיקום. בית-המשפט המחוזי קיבל את הערעור, קבע כי **הרף התחתון של המתחם ראוי להיות 12 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל**. בקשת רשות ערעור של הנאשם נדחתה.

רע"פ 5128/07 **דניאל רוזן נגד מדינת ישראל** (10.7.07):

על רקע וויכוח בין הנאשם לבין המתלון הגיע המתלון אל בית הנאשם, וחבט בשער ביתו בצורה מאיימת. **בתגובה, יצא הנאשם מביתו והכה את המתלון בראשו באמצעות מוט ברזל, גרם לו לחבלות בפנים, אל המקום הגיעו שוטרים, הנאשם התנגד למעצרו, נדון ל - 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות**.

רע"פ 2298/20 **יצחק עזרא נגד מדינת ישראל** (5.4.20):

הנאשם הורשע לאחר הליך שמיעת ראיות בכך שעל רקע וויכוח של כריתת עצים, הוא תקף את המתלונן, יליד 1954, הפילו ארצה, תקף אותו בבעיטות ובאגרופים, גרם לו לשברים בצלעות אשר חייבו טיפול רפואי, **נעדר עבר פלילי**, תסקיר לא הציג שיקום מלא, **נדון ל - 10 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 9543/16 **אחמד מוחמר נגד מדינת ישראל** (12.3.17):

לאחר שמיעת ראיות, הורשע הנאשם, **נעדר עבר פלילי**, בכך שבעקבות וויכוח, הוא תקף את שני המתלוננים, תחילה ניסה לתקוף את אחד מהם במכת אגרוף בפניו, את השני תקף באמצעות שפכטל בפניו, חנק אותו באמצעות חולצה. הכה את הראשון מכת אגרוף בפניו, איים על שניהם, נמסר תסקיר ללא אופק שיקומי, **נדון ל - 24 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 4747/17 **אהרון צדיק נגד מדינת ישראל** (21.6.17):

הנאשם תקף מאבטח של לשכת התעסוקה במכות אגרוף בפניו, כתב-האישום הוגש בשיהוי ניכר, נאשם נעדר עבר פלילי, **נדון לענישה צופה פני עתיד**.

רע"פ 8388/19 **עומר שלאעטה נגד מדינת ישראל** (18.12.19):

בין הנאשם, אשר נהג בפסילה, לבין נהג אחר התגלע וויכוח דרך, הוא ניגש אל רכבו של הנהג האחר, משך אותו החוצה מרכבו, הכה בראשו במכות אגרוף, דחף אותו, הפילו ארצה ובעט בו, **בעל עבר פלילי** הכולל מאסר מותנה, **נדון ל - 10 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 7377/18 **חולדוקוב נגד מדינת ישראל** (15.11.18):

הנאשם עבד כמאבטח בפאב, ובמסגרת זו תקף יחד עם אחר שני מבלים שלא נענו לדרישתם, במכות ובעיטות, נגרמו להם לחבלות, ושברים, בעל עבר פלילי, תסקיר חיובי, **נדון ל - 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות**.

רע"פ 1851/19 **אלגרינאווי נגד מדינת ישראל** (20.3.19):

הנאשם ובנו תקפו את המתלונן כשהם מצוידים במוט ברזל בראשו ובגבו וגרמו לו לשבר בכף ידו ולחבלות נוספות,

העדר עבר פלילי, נדון ל - 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

ע"פ 9147/17 אבו עביד נגד מדינת ישראל (20.9.18):

דקירה בלחי באמצעות חפץ חד, אשר הובילה לטיפול רפואי ולניתוח, הוצג הסדר טיעון שבמסגרתו המאשימה הגבילה את עצמה ל - 24 חודשי מאסר, עבר נקי, הסכם סולחה, צעיר, תסקיר חיובי, אשר הציג תמונה שיקומית, **בית-המשפט העליון הקל בעונש מ - 12 חודשי מאסר בפועל ל - 6 חודשי מאסר שניתנים לריצוי בעבודות שירות.**

רע"פ 6844/15 גלבוע נגד מדינת ישראל (16.7.15):

הנאשם, נהג מונית, אשר הורשע בתקיפת זקן, בכך שעל רקע תשלום עבור דמי הנסיעה, משך מכיסו של המתלונן טלפון סלולארי, דחף אות לאחור, הפילו ארצה וגרם לו לחבלות, **נדון ל - 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.**

ג. שיקולי ענישה:

(1). חומרת העבירות:

הנאשם ביצע מעשים אלימים **חמורים**.

אין להקל ראש באלימות, שאותה נקט כלפי אמו, למרות שמדובר באלימות שחלקה מן הרף התחתון, במיוחד חמורה השלכת הטלפון הסלולארי והחבלה בשפתייה.

החבלה בחברו לעבודה באמצעות סכין חמורה ביותר ואין להקל בה ראש. יחד עם זאת, אפנה לאירוע כפי שהוא נצפה **במצלמות האבטחה**, וכפי שתיארתי בעמוד 7 שורות 1 - 2 לפרוטוקול - נראה כי הנאשם ביצע מעשה אלים, אך לא בצורה מכוונת ישירה.

יש לזכור, כי למרות חומרת המעשה, אין מדובר בנאשם אשר תכנן אותו מראש - הוא לא הצטייד בסכין למטרה זו, אלא שהיא הייתה בידו באופן טבעי, רגיל, במקום העבודה, במסגרת עבודתם בחיתוך הקרטונים.

(2). עבר פלילי:

זהו נאשם **בעל עבר פלילי** הכולל 5 הרשעות קודמות (במ/1).

עיון בעברו הפלילי של הנאשם, הכולל בעיקר הרשעות בעבירות אלימות, מלמד, כי זהו **נאשם אשר דרכו היא דרך האלימות**.

תמונת מצב זו עולה בקנה אחד גם עם גזר-דינו של הנאשם במסגרת ת"פ 43596-03-16 שבו נדון ל - 26 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של **חבלה חמורה** באמצעות אבן שאותה הטיח בראשו של המתלונן, קורבן אקראי.

הוא נדון בעבר **לעונשי מאסר בפועל** לתקופות של 12 חודשים ו - 26 חודשים, אשר לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע מעשים אלימים.

לחובתו תלוי ועומד **מאסר מותנה בר הפעלה** בן - 5 חודשים (ת"פ 8738-06-18 שלום פתח-תקווה) (במ/3) ואף הוא לא הרתיעו מלשוב ולבצע מעשים אלימים.

(3). שיקולים מקלים:

זהו נאשם צעיר, יליד 1996.

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו וחסך זמן ציבורי ניכר. אכן, סעיף 40א(6) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 מורנו, כי כפירת הנאשם בכתב-האישום וניהול ההוכחות לא ישמשו לחובתו, אך מנגד שמע מכך את הצד האחר, שאי הודאה ואי ניהול ההוכחות בהחלט יכולים לשמש לזכותו (וראו: ע"פ 122/14 **שוורצפל נגד מדינת ישראל** 7.7.14).

בנוסף, אפנה להודעות של המתלונן נשוא כתב-האישום השני (במ/6) שורות 21 - 22: "ש: אתה חושב שהוא התכוון לפצוע אותך ? ת: הוא בן אדם בסדר, זה היה בשעת כעס, התעצבן, **אולי בטעות**". כלומר, האמרה של המתלונן בהחלט מתיישבת עם הנצפה במצלמות, כפי שתיארתי לעיל.

הפציעה של המתלונן חייבה טיפול רפואי, כמתואר בעובדות, ולמרות שאין להקל ראש בפציעה קלה כחמורה, אפנה לתמונת הפציעה במ/7.

האזנתי בקשר רב לעדות האופי של אמו (עמוד 9 שורה 17 והלאה)(נשאה דברים דומים גם בגזר-הדין במ/3), אשר אמרה, בצדק, כי הפתרון היאה לנאשם זה הינו טיפול אינטנסיבי במוסד גמילה עם גבולות ברורים, אשר יעניק פתרון לבעיית האלימות החוזרת ממנה הוא סובל ויעניק לו כלים להתמודד עם קונפליקטים שלא בדרך של אלימות, **אך למרבה הצער אין בפניי נאשם אשר עבר תהליך טיפולי, שיקומי שכזה**.

שמעתי את מילותיו האחרונות של הנאשם (עמוד 9 שורה 31 והלאה), בהן הביע צער וחרטה (דברים דומים אמר גם בטרם גזר-הדין הקודם - במ/3).

ד. מסקנה:

למרבה הצער, זהו נאשם צעיר, אשר שב ונוקט מעשי אלימות כלפי אזרחים בשל וויכוחים או סכסוכים של מה בכך, שעונשי מאסר בפועל שהוטלו עליו וכן מאסר מותנה בר-הפעלה, שהתנוסס מעל צווארו לא הרתיעוהו מלשוב ולבצע עבירות דומות.

נתונים אלה מחייבים לגזור את עונשו על הצד המחמיר, באופן המשיב לו כגמולו והמרתיע אותו מלשוב ולעשות מעשה אלים כלפי מאן דהוא.

מנגד, כפי שתיארתי לעיל, האירועים האלימים המתוארים אינם מן הרף העליון של סולם החומרה של עבירות האלימות והנאשם לא הצטייד בסכין מתוך כוונה לחבול במתלונן.

אני סבור, כי יש לגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחם באופן מידתי יותר, נוכח טיב האלימות, עוצמתה, נסיבותיה והאגביות של האלימות בה נקט באישום השני, כפי שתיארתי לעיל.

המאשימה (בהודעה המתוקנת עתרה להשית על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל, להפעיל את העונש המותנה בן 5 החודשים, כך שהנאשם ירצה 20 חודשי מאסר, ואילו הנאשם עתר להסתפק בעשרה חודשים (בהנחה שדובר בעשרה חודשים ברי הפעלה).

ה. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל, בשקלול גורמים שהוצגו, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בר ההפעלה בן 5 החודשים (שנגזר בת"פ 8738-06-18 שלום פתח-תקווה) (במ/3) בחופף ובמצטבר לעונש המאסר בפועל.

ג. סה"כ ירצה הנאשם 12 חודשי מאסר לריצוי מיום מעצרו ה - 18.10.20.

ד. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג פשע.

ה. 3 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרור עבירת אלימות מסוג עוון או הפרת הוראה חוקית.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיקים סגורים.

ניתן היום, י"א אדר תשפ"א, 23 פברואר 2021, במעמד הצדדים.